

مهم‌ترین چالش امروز صنعت کفش؛

مردم قدرت خرید کفش را هم ندارند / تولیدکننده در پی بازار

نیروهای متخصص حاضر در واحدهای تولیدی با تغییر رویه تولیدکنندگان از محصولاتی با چرم طبیعی به چرم مصنوعی در حال حذف شدن هستند و این خطری است که در آینده نزدیک مسئله صنعت خواهد شد. تولیدکنندگان تقریباً با یک سوم سال گذشته فعالیت دارند. گردش مالی ندارند زیرا مغازه‌داران فروش مناسب ندارند و تاریخ چک‌ها عقب و عقب‌تر می‌افتد.

بانک مرکزی ارز تخصیص نمی‌دهد

حسام قاسمی، تولیدکننده چسب

صنایع با چالش‌هایی مواجه هستند که برای همه‌یکی است. امروز بخش زیادی از مواد اولیه مورد نیاز تولید از خارج تامین می‌شود. واحدهای تولیدی چسب هم بخش بزرگی از مواد اولیه‌شان وارداتی است.

در حال حاضر بزرگترین مشکل صنایع وابسته به صنعت کفش از جمله چسب‌سازی تخصیص ارز است. فرایند تخصیص ارز نیمایی طولانی و زمان‌بر بوده و فرصت‌های مناسب را از تولیدکننده می‌گیرد. تولیدکنندگان بزرگ سعی می‌کنند با مدیریت مسائل را حل و فصل کنند و با برنامه‌ریزی اجازه ندهند خط تولید متوقف شود اما ضرورت دارد بانک مرکزی در تخصیص ارز با زمان‌بندی مناسب تر ارز مورد نیاز را در اختیار واردکنندگان مواد اولیه قرار دهد.

بازاری که وجود ندارد

محمد اسکندری، تولیدکننده محصولات چرمی

مهم‌ترین مشکل حال حاضر صنعت کفش نداشتن بازار است. فروش در تک‌فروشی‌ها بسیار پایین آمده و صنعتگران را با معضل فروش روبه‌رو کرده است؛ ضمن این که صادرات هم نداریم.

رکود سنگینی بر برخی بازارها از جمله کفش حکم فرما شده و گرانی مواد اولیه سبب شده هزینه تولید بالا برود؛ اما با راکدی موجود بازار، سرمایه‌ها برگشت نمی‌شود. این امر هزینه‌های سربار را افزایش داده و منجر به این شده که تولید در جا بزند. برخی صنعتگران از تولیدات چرم طبیعی به سوی محصولات با چرم مصنوعی کوچ کرده‌اند تا بتوانند با افزایش تیراژ هزینه‌ها را سرشکن کنند. افزایش تیراژ و اشباع بازار مشکلات را بیشتر کرده و به رکود موجود دامن زده است. در واقع افزایش تیراژ در شرایط فعلی مشکل را حل نکرده بلکه سایه رکود را سنگین‌تر می‌کند. از سوی دیگر، آمار تولید باید بالا باشد تا تولید توجیه اقتصادی داشته باشد اما در این برهه زمانی عرضه با تقاضا همخوانی ندارد تا توسعه تولید رخ دهد.

اگر تا پیش از ۱۴۰۰ از صنعتگران می‌پرسیدید مهم‌ترین مشکل تولید چیست، به طور قطع ۹۹ درصد آنها به کمبود نقدینگی اشاره می‌کردند. در ادامه کلیدواژه‌های مانند مالیات، بیمه، مواد اولیه، نوسان بازار ارز و... تکرار می‌شد که در چند دهه اخیر صنعت مبتلا به آنها است؛ البته در سال‌های پایانی دهه ۹۰ معضل جدیدی به بسته معضلات تولید اضافه شد به نام کمبود کارگر. جوانان بیشتر ترجیح می‌دهند در حرفه‌های خدماتی که به تخصص خاصی هم نیاز ندارد فعالیت داشته باشند زیرا نه نیاز به پرداخت مالیات دارد و نه تخصص خاصی را می‌طلبد در حالی که از درآمد بالاتری نسبت به فعالیت در تولید برخوردار است.

اما امروز ورق برگشته و کمبود نقدینگی خودش را بیرون مجموعه تولید به رخ می‌کشد. دغدغه تولیدکننده برای برگشت سرمایه‌اش و سایه سنگین رکود امروز مهم‌ترین معضل صنایع از جمله صنعت کفش شده است. بازار تقاضا سال به سال و ماه به ماه بی‌فروغ‌تر شده و یکی یکی محصولات از سبد خرید خانوار حذف می‌شود. تامین پول مسکن بخش اعظمی از درآمد خانوار را به کام خود می‌کشد و در چنین شرایطی خرید پوشاک و کفش محلی از اعراب ندارد.

رفاه باید به جامعه برگردد

محمد فرهنگ، تولیدکننده صندل

سال‌های طولانی در این صنعت حضور دارم. بیش از ۴ دهه سابقه فعالیت در این صنف را دارم اما مشکلاتی که در این دو سال، صنعت درگیر آن شده

در طول چند دهه اخیر بی‌سابقه بوده است. مشکلات به اقتصاد کلان کشور بر می‌گردد این که مردم درآمد کافی نداشته در نتیجه توان خرید ندارند. نسبت بین حقوق و دستمزد با تورم نابرابر بوده و خیلی از کالاهای

ضروری از سبد خانوار حذف شده است؛ محصولاتی مانند کفش و صندل که در ردیف نیازمندی‌های رده چندانم هستند. بنابراین اکنون تولیدکننده درگیر بازار تقاضا است که به طور مستقیم به سطح درآمد خانوارها برمی‌گردد.

فشار روی تولید زیاد است از این‌رو تولیدکننده ترجیح می‌دهد از میدان رقابت کنار بکشد. بیشترین فشار در ۳ ماه گذشته تجربه شد که در چند سال اخیر سابقه نداشته است. تمام مسائل مربوط به شرایط کلان اقتصادی جامعه است و گرنه نه وام و نه منابع مالی، دیگر پاسخگو مشکلات فعلی تولید نیستند. دولت باید کاری کند تا سطح رفاه جامعه به سال‌های دهه ۸۰ برگردد. قطعاً افزایش درآمد مردم بازار را راه می‌اندازد.

مواد اولیه تولید داخل بی‌کیفیت و گران است

محمد گذاری، تولیدکننده زیره

مشکل فعلی تولیدکنندگان زیره امروز نبود مواد اولیه مناسب و با کیفیت است. محصولی که امروز می‌خرید با خرید همان کالا در روز بعد متفاوت است. بارها این موضوع به تولیدکنندگان بالادستی تذکر داده شده اما توجهی نمی‌شود در حالی که محصولات وارداتی این مشکل را ندارند.

با وجود کیفیت نامناسب قیمت‌ها روند افزایشی دارند؛ به عنوان مثال، رنگی که در ماه‌های تیر و مرداد ۱۸۵ هزار تومان قابل خرید بود امروز تنها با گذشت ۳ ماه به ۶۰۰ هزار تومان رسیده این در حالی است که تولیدکننده زیره محصولاتش را ۱۰ ماهه می‌فروشد و تامین منابع مالی مورد نیاز با این نوسانات ساعتی بسیار دشوار شده است.

ورودی خط تولید با خروجی همخوانی ندارد و سرمایه‌گذاری زیادی نیاز است. البته ثبت چک‌های صیادی هم مسئله دیگر است زیرا فروش اعتباری و حجم بالای این چک‌ها مثلاً ۳۰۰ چک از ۳۰ استان و شهرستان مختلف زمان زیادی برای ثبت می‌خواهد.

امروز نرخ تورم بالا اما سطح درآمدها پایین است که رفع مشکلات اقتصادی معضلات صنعت از جمله صنعت کفش را هم حل می‌کند.

